Engelse studenten verpleegkunde in Nederland

Alles op de fiets

'Schud in Nederland handen, zeg wat je denkt, weet wat je wilt, vraag veel, praat veel en neem vooral een agenda mee'. Dat zijn een paar van de adviezen die Engelse stagiaires mee naar huis nemen voor andere Engelse studenten die geïnteresseerd zijn in een Nederlandse stage.

Mathilde Bos

Jessica Hargreaves (23), Marina Oostdam (33), Sjouke Ashton (21) en Lucy Shannon (27), allen derdejaars student verpleegkunde aan de universiteit van Brighton, liepen drie maanden stage in Nederland. Dit in het kader van een uitwisseling via het programma 'European Nursing Initiative' (ENI) dat verzorgd wordt door de Hogeschool van Utrecht (zie kader). Eén van de doelstellingen van de ENI is bewustwording van cultuurgebonden aspecten in de zorg. Jessica en Lucy liepen stage bij Thuiszorg Stad Utrecht, Sjouke en Marina in het Universitair Medisch Centrum Utrecht. Ze kijken terug en vergelijken Engeland en Nederland. Hoe gaan verpleegkundigen met patiënten om, hoe loopt het contact tussen collega's onderling, wat verwacht men van stagiaires en hoe geeft men invulling aan het verpleegkundig beroep?

Contact met de patiënt

Alle vier de studenten hebben in Engeland gedurende twee jaar lessen Nederlands gevolgd. Die kennis van de taal is een voorwaarde om mee te kunnen doen aan de uitwisseling, ze moeten tenslotte contact kunnen maken met de Nederlandse patiënt. Helaas is er in Spanje geen docent Nederlands, waardoor hier uitsluitend studenten uit Engeland stage lopen (Nederlandse studenten gaan zowel naar Engeland als naar Spanje). De Engelse studenten kunnen zich bij aankomst (enigszins) verstaanbaar maken. Op de stageplaats spreken ze vanaf het begin Nederlands met patiënten en collega's maar dat valt niet altijd mee.

Lucy: "In het begin was het wel héél stil als ik zonder mijn werkbegeleider een patiënt thuis verzorgde, later werd dat heel anders, nu kletsen we overal over. Ik heb heel veel koffie gedronken en heel veel koekjes gegeten en ik ben uiteindelijk echt gaan begrijpen wat het woord 'gezelligheid' betekent."

Jessica: "Ik maak graag plezier met patiënten, zowel hier als in Engeland, dat was hetzelfde maar hier konden we ook nog lachen om mijn gebroken Nederlands. Een opvallend verschil in de zorg is dat verpleegkundigen in Nederland de zelfstandigheid van de patiënt meer centraal stellen. Hier vraag je 'wat kunt u zelf en 'hoe wilt u het precies'. Dat zal ik in Engeland niet snel vragen."

Verplegen in Nederland

De verpleegkundige in Engeland verleent vrijwel geen basiszorg, dit is een enorm verschil met Nederland. In Engeland kan de verpleegkundige dan ook zo'n tien tot veertien patiënten onder haar hoede hebben. Zij doet zelf de verpleeg-technische handelingen, ze verzorgt de wonden, deelt de medicijnen, loopt visite met de arts en schrijft de rapportage, dat is in Nederland hetzelfde. Maar de ADL wordt daar veelal gedaan door verpleeghulpen of verzorgenden. Marina: "Ik heb in deze stage in Nederland de gelegenheid gekregen om echt de verantwoordelijkheid op me te nemen voor de totale zorg van vier patiënten, dat vond ik heel prettig. Op het eind van mijn stage verzorgde ik hen, ik deed de medisch-technische handelingen, de medicijnen en de artsenvisite. Dat laatste was ontzettend spannend, ik ben niet gewend om met artsen te overleggen en ik word daar onzeker van. In Engeland heeft de verpleegkundige op sommige terreinen meer autonomie. Ze kan bijvoorbeeld zelf de wondbehandeling bepalen en ook op eigen initiatief een urinekweek aanvragen als ze een urineweginfectie vermoedt. Hier kan dat eindeloos duren omdat het via de arts moet."

De wijkverpleegkundige in Engeland is verbonden aan een huisarts en verleent evenmin basiszorg, ze heeft eigenlijk dezelfde taken als haar collega in het ziekenhuis. Ook zij ziet veel meer patiënten per dag dan de Nederlandse wijkverpleegkundige. Jessica: "Ik ga hier met de fiets naar mijn eigen patiënten toe, dat zou in Engeland onmogelijk zijn, daar heb je een auto nodig omdat je wijk veel en veel groter is en je veel meer patiënten ziet."

Sjouke: "Het lijkt erop dat de zelfstandigheid van de patiënt hier meer centraal staat en het team onderling heel hecht is. In Engeland is de verpleegkundige meer op zichzelf en neemt ze veel voor de patiënt over."

Contact met collega's

Alle vier de stagiaires merken op dat er in Nederland wel erg veel overleg is met collega's Marina: "Ze zeggen het zelfs tegen elkaar wanneer ze even naar het toilet gaan! Er wordt echt de hele dag overlegd, over álles. Ook pauzes worden in overleg gepland, zodat je samen kunt eten of koffiedrinken, dat is in Engeland niet gebruikelijk. Daar zijn mensen meer op zichzelf."

Lucy: "Hier ga je in de thuiszorg lunchen met je team. Dat gebeurt in Engeland niet, dan werk je niet vanuit een team. Ik vind dat leuk maar ik had vooral in het begin wel veel moeite met de communicatie, vooral tijdens de lunch. Mensen praten heel snel wanneer ze bij elkaar zijn. Ik knikte soms maar wat, ook al begreep ik het niet helemaal. Je kunt niet blijven vragen of het wat langzamer kan."

Sjouke: "Verpleegkundigen praten veel met elkaar, ze analyseren en evalueren. Maar ik heb het idee dat het niet altijd goed is om overal zo diep op in te gaan, je kunt kleine dingen daardoor ook onnodig groot maken."

Leren in Nederland

In Nederland werken stagiaires over het algemeen met een stageleerplan, met leerdoelen die ze zelf formuleren en met een stageverslag voor de afronding. In Engeland is dat niet gebruikelijk, daar liggen de doelen al meer vast.

Marina: "Ik moest er wel aan wennen om steeds te moeten nadenken over wat ik wilde leren en hoe ik dat dan wilde. Ik zie zeker de voordelen ervan, maar eerlijk gezegd was ik door al dat nadenken soms al moe voordat ik aan mijn dienst begon. Alles moet je bedenken, plannen en vooral ook in te gaan, je kunt kleine dingen daardoor ook onnodig groot maken."

> 'Verpleegkundigen in Nederland stellen de zelfstandigheid van de patiënt meer centraal'

Naar Engeland

Met elkaar formuleren de Engelse studenten tips voor Nederlanders die in Engeland willen werken of stage lopen:

- Alles is duurder in Engeland, hou daar rekening mee.
- Neem de tijd om een situatie te observeren, neem het niet persoonlijk op wanneer je niet direct gehoord of gezien wordt.
- 'Keep your ear to the ground' als je wat wilt leren. Dat betekent dat je goed oplet of zich iets interessants voordoet zodat je het niet mist.
- Dram niet door als je iets wilt, stel je bescheiden op.
- Je hoeft ook niet iedereen een hand te geven als je binnenkomt.
- Wees terughoudend met kritiek of commentaar, hou rekening met de rollen en 'be polite'.

Foto: Vincent Boon

De Engelse derdejaars verpleegkundestudenten Jessica Hargreaves, Marina Oostdam, Sjouke Ashton en Lucy Shannon moesten eerst Nederlands leren voordat ze hier stage konden lopen.

Alles op de fiets

Europees opleidingstraject

De Europian Nursing Initiative (ENI) is een gezamenlijk opleidingstraject van een Engelse en een Spaanse opleiding voor verpleegkundigen en van de hbo-v aan de Hogeschool van Utrecht. Het traject past binnen de reguliere hbo-v en is facultatief. Het programma ziet er als volgt uit:

- Je volgt een taalprogramma van het land, naar keus Spaans of Engels.
- Je bezoekt éénmaal een zomercursus van twee weken. Daarin komen Engelse, Spaanse en Nederlandse studenten samen. Deze zomercursus wordt elk jaar in een ander land gehouden.
- Je loopt in het vierde jaar een stage in Engeland of Spanje. Tijdens deze stage doe je onder meer een vergelijkend onderzoek.
- De resultaten van dit vergelijkend onderzoek presenteer je in een internationale bijeenkomst van studenten en docenten uit de drie landen.

Voor meer informatie: J.Hoogerduijn@fg.hvu.nl

afspreken. Alles gaat hier op afspraak en op tijd. Dat geeft een zekere druk. Ik vond het heerlijk als iemand eens zei: 'Vandaag is het misschien leuk voor jou om dat en dat te doen'. Dat ik het even niet zelf hoefde te bedenken."

Misverstanden

Natuurlijk gaat er wel eens wat mis, of ánders dan je gewend bent omdat je in het buitenland bent. Marina, Lucy, Sjouke en Jessica deden hier alles op de fiets, iets wat ze niet gewend waren.

'In Nederland is er wel erg veel overleg met collega's, de hele dag door, over alles'

Sjouke: "Ik moest erg wennen aan de evaluaties. Dat gebeurt in Engeland veel minder, daar ga je meer je eigen gang. Ik vond het soms ook wat betuttelend en het maakte me onzeker. Toch was het uiteindelijk ontzettend leuk om tijdens de evaluaties complimenten te krijgen en mijn eindverslag was een goed middel om alles nog eens op een rij te zetten."

Verschillende keren was er een aanrijding of een valpartij, gelukkig zonder ernstige gevolgen. Ook naar patiënten kwamen boodschappen soms anders over dan bedoeld. Sjouke: "Een mannelijke patiënt van ergens in de veertig liep met alleen een boxershort op de afdeling rond. Ik wilde hem met een grapje vragen om zich aan te kleden. In Engeland zou ik gezegd hebben 'I'm only young', ofwel, ik kan er niet goed tegen, trek wat aan. Ik vertaalde die zin met 'we zijn nog jong', het kwam er per ongeluk nogal zwoel uit én ik keek hem net recht in de ogen. Complete verwarring, de patiënt liep de uren daarna knipogend en zwaaiend naar mij over de afdeling. Gelukkig ging hij die dag met ontslag." Marina: "Ik had een dove patiënte die voortdurend woedend was. In haar agitatie nam ze niet de moeite om te liplezen. Ik heb voor haar toen opgeschreven 'ik kan u niet verstaan, ik ben niet Nederlands'; dat brak het ijs."

Mathilde Bos is docente Verpleegkunde aan de Hogeschool van Utrecht.

De brochure 'Werken als verpleegkundige of verzorgende in het buitenland' is te krijgen bij het LCVV Informatiecentrum ☎ 030-2919019.

Gescand, *opvallende berichten uit de instelling*

Aan de koffie

Wat is er aan de hand met de koffie in de GGZ-instelling De Gelderse Roos? De redactie van het bedrijfsblad In de Roos ondervroeg een aantal medewerkers over een aantal zaken. Een van de vragen ging over de koffie: op welke locatie drink je het lekkerste kopje koffie? Twee medewerkers merkten op dat het niets uitmaakt omdat de koffie overal uit dezelfde apparaten komt. Een ander dronk de beste leut in Tiel, weer een ander roemde HOS in Wolfheze, maar ook het Pastoraal Centrum werd genoemd. Eén van de medewerkers roemde niet de koffie, maar de soep die om kwart over elf 's morgens in het herstellingsoord in Lunteren wordt geserveerd. En dat smaken verschillen blijkt uit de reactie van een medewerkster die thuis de lekkerste koffie drinkt: met opgeklopte warme melk. (PS)

Foto: Jaap Spieker

Opgepast

Waarschuwingsborden voor overstekende kinderen, overstekend wild en zelfs overstekende eendenmoeders met hun kroost bestaan gewoon. Maar een bord dat waarschuwt voor overstekende ouderen is een zeldzaamheid. In het Friese Noardburgum staat echter al jaren zo'n bord aan de Zomerweg. Daar vlakbij ligt zorgcentrum Nieuw Toutenburg, onderdeel van zorggroep Noorderbreedte. In hun blad Noordernieuws verscheen een foto van het bijzondere verkeersbord. Wij denken dat het helemaal geen slecht idee is ook om in de buurt van andere zorgcentra of plaatsen waar veel slecht ter been zijnde ouderen oversteken, zo'n bord te plaatsen. Al is een krom vrouwtje met wandelstok misschien wat uit de tijd. In het huidige straatbeeld past wellicht meer een krasse dame of heer achter een rollator. (PS)

Geen beschuit met muisjes

Foto: Ernst Jan Brouwer

Vorig jaar september verhuisde de afdeling kraam/-verloskunde van Ziekenhuis De Gelderse Vallei naar een nieuwe locatie aan de Willy Brandtlaan in Ede en vorige maand werd daar de 2001ste baby geboren. De afdeling Communicatie besloot dat aan te grijpen voor een feestje: de verpleegkundigen en de gynaecologen kregen eens een keer geen beschuit met muisjes, maar een enorme taart. Baby Sil van Noort, 3335 gram, kreeg een knuffel. Op de kraam/verloskunde van De Gelderse Vallei worden jaarlijks zo'n 2500 baby's geboren. In deze maanden is de capaciteit uitgebreid, omdat de afdeling verloskunde van het ziekenhuis in Tiel sinds 1 juli dicht is en pas weer op 1 oktober opengaat. Een aantal Tielse verpleegkundigen is tijdelijk op de kraamafdeling van De Gelderse Vallei aan de slag. (PS)

Kerstpakketten

Psychiatrisch Ziekenhuis Duin en Bosch heeft contacten met een Roemeense GGZ-instelling. Hoofdverpleegkundige Heino Jansen, die in Boekarest op werkbezoek is geweest, stelde voor om éénmalig van de kerstpakketten af te zien en het geld naar Roemenië te sturen. De respons op zijn voorstel was enorm: de meeste Duin & Boschers willen hun kerstpakket gewoon houden. (PS)

Sorry Dotje

In de vorige Gescand is bij het bericht over het kwartetspel Dotje een fout telefoonnummer vermeld. Het goede nummer is: ☎ 06-13065806.

Laat je horen!

Bijdragen voor deze rubriek zijn van harte welkom. Heb je iets opvallends te melden, klim in de pen of pak de telefoon en laat je horen. Reacties naar Paulien Spieker, ☎ 030-6383753, e-mail: p.spieker@bsl.nl. Post: Redactie Verpleegkunde Nieuws, postbus 246, 3990 GA in Houten.